

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2018)0430

FN:s klimatkonferens 2018 i Katowice, Polen (COP24)

Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2018 om FN:s klimatkonferens 2018 i Katowice, Polen (COP 24) (2018/2598(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,
- med beaktande av Parisavtalet, beslut 1/CP.21 och den tjugoförsta partskonferensen (COP 21) inom ramen för UNFCCC och av den elfte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP 11), som hölls i Paris, Frankrike, den 30 november–11 december 2015,
- med beaktande av den artonde partskonferensen (COP 18) inom ramen för UNFCCC och av den åttonde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP 8), som hölls i Doha, Qatar, den 26 november–8 december 2012, samt av antagandet av en ändring av protokollet, så att det inrättas en andra åtagandeperiod inom ramen för Kyotoprotokollet som sträcker sig från den 1 januari 2013 till den 31 december 2020,
- med beaktande av att Parisavtalet stod öppet för undertecknande vid FN:s högkvarter i New York från och med den 22 april 2016 till och med den 21 april 2017, av att 195 stater har undertecknat Parisavtalet och av att 175 stater har deponerat instrument för ratificeringen av det,
- med beaktande av den 23:e partskonferensen (COP 23) inom ramen för UNFCCC, av den trettonde sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP 13), samt av den andra sessionen i partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna till Parisavtalet (CMA 2), som hölls i Bonn, Tyskland, den 4–16 november 2017,
- med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och målen för hållbar utveckling,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2018 om EU:s klimatdiplomati¹,
- med beaktande av sin resolution av den 4 oktober 2017 om FN:s klimatkonferens 2017

¹ Antagna texter, P8_TA(2018)0280.

- COP 23 i Bonn, Tyskland¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juli 2016 Påskynda EU:s övergång till en koldioxidsnål ekonomi (COM(2016)0500),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 15 februari 2016, den 30 september 2016, den 23 juni 2017 och den 22 mars 2018,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 13 oktober 2017, den 26 februari 2018 och den 9 oktober 2018,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2017/1541 av den 17 juli 2017 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Kigaliändringen av Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet²,
- med beaktande av att Lettland och kommissionen den 6 mars 2015 till UNFCCC lämnade in EU:s och dess medlemsstaters planerade nationellt fastställda bidrag,
- med beaktande av den femte utvärderingsrapporten (AR5) från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), dess sammanfattande rapport och IPCC:s särskilda rapport med titeln *Global Warming of 1.5 °C*,
- med beaktande av den åttonde sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram (UNEP) från november 2017 med titeln *The Emissions Gap Report 2017* samt dess tredje *Adaption Gap Report* för 2017,
- med beaktande av Internationella energiorganets rapport *Global Energi & CO₂ Status Report 2017*,
- med beaktande av *Statement on the state of the global climate in 2017* från Världsmeteorologiska organisationen (WMO) från mars 2018 och av WMO:s 13:de Växthusgasbulletin av den 30 oktober 2017,
- med beaktande av rapporten *Global Risks Report 2018* från Världsekonomiska forumet³,
- med beaktande av uttalandet av den 5 mars 2018 från gruppen för grön tillväxt (Green Growth Group) som undertecknades av 14 av EU:s miljö- och klimatministrar *Financing EU climate action – reinforcing climate spending and mainstreaming in the next Multiannual Financial Framework (MFF)*⁴,
- med beaktande av rapporten som offentliggjordes av kommissionens gemensamma forskningscentrum i november 2017 med titeln *CO₂ - An operational anthropogenic CO₂ emissions monitoring and verification support capacity*⁵,
- med beaktande av Fairbanksförklaringen som antogs av de arktiska staternas

¹ EUT C 346, 27.9.2018, s. 70.

² EUT L 236, 14.09.2017, s. 1.

³ http://www3.weforum.org/docs/WEF_GRR18_Report.pdf

⁴ http://www.bmub.bund.de/fileadmin/Daten_BMU/Download_PDF/Europa_International/green_growth_group_financing_climate_action_bf.pdf

⁵ <http://copernicus.eu/news/report-operational-anthropogenic-co2-emissions-monitoring>

utrikesministrar vid det tionde ministermötet i Arktiska rådet i Fairbanks, Alaska, den 10–11 maj 2017,

- med beaktande av den första upplagan av toppmötet One Planet Summit som hölls i Paris den 12 december 2017 och de tolv åtaganden som antogs vid detta möte,
- med beaktande av påven Franciskus encyklika *Laudato Si*,
- med beaktande av överenskommelsen i Meseberg av den 19 juni 2018,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Parisavtalet trädde i kraft den 4 november 2016, och 181 av de 197 parterna i konventionen har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument till FN (per den 11 oktober 2018).
 - B. Den 6 mars 2015 lämnade EU och dess medlemsstater in sina planerade nationellt fastställda bidrag till UNFCCC, och åtog sig således till ett bindande mål om en inhemsk minskning med minst 40 % av växthusgasutsläppen fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer.
 - C. De åtaganden som hittills gjorts av undertecknarna till Parisavtalet kommer inte att vara tillräckliga för att nå det gemensamma målet. Nuvarande nationellt fastställda bidrag som EU och medlemsstaterna framställt är inte i linje med de mål som anges i Parisavtalet och måste därför ses över.
 - D. Väsentliga delar av EU:s lagstiftning som bidrar till att uppnå EU:s nationellt fastställda bidrag antogs med en högre ambitionsnivå, särskilt direktivet om förnybar energi och energieffektivitetsdirektivet har ingåtts med en ökad ambitionsnivå, vilket ger EU ett mål för minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 % senast 2030. En minskning med 45 % i EU senast 2030 bidrar ännu inte tillräckligt för att nå målen i Parisavtalet och målet om nollutsläpp från mitten av århundradet.
 - E. Det är mycket viktigt att man har insyn i hur utsläppen mäts i syfte att nå betydande framsteg för att globalt minska växthusgasutsläppen på rättvist sätt.
 - F. Efter tre år då siffrorna varit stationära, såg 2017 en ökning av koldioxidutsläpp både globalt och i EU. Ökningen är ojämnt fördelad över världen.
 - G. Under 2017 ökade antalet extrema väderförhållanden och temperaturrekord kraftigt, och akuta globala klimatåtgärder brådskar alltmer.
 - H. En ambitiös politik för att begränsa klimatförändringarna kan skapa tillväxt och arbetstillfällen. Vissa specifika sektorer är dock utsatta för koldioxidläckage om andra marknader inte har en jämförbar ambitionsnivå. Därför behövs ett fullgott skydd mot koldioxidläckage för att skydda arbetstillfällen i dessa specifika sektorer.
 - I. Klimatförändringen är en multiplikator av ett antal andra hot som oproportionerligt påverkar utvecklingsländerna. Torka och andra ogynnsamma väderhändelser försämrar och förstör resurser som fattiga människor direkt beror på för sina försörjningar och åsamkas ökad konkurrens om de återstående resurserna, bidrar till humanitära kriser och spänningar, tvångsflyttning, radikalisering och konflikter. Det finns bevis för att klimatförändringarna har spelat roll i oron och spridning av våld i Mellanöstern, Sahel

och Afrikas horn, med återverkningar långt utöver.

- J. IPCC:s 1,5° C-rapport visar vidare att effekterna av en sådan temperaturökning sannolikt kommer att vara betydligt mindre allvarliga än de med en ökning på 2° C.
- K. Den långsiktiga framgången med att begränsa klimatförändringen kräver en starkare insats, särskilt av de utvecklade länderna, för att komma ur koldioxid ekonomin och främja klimatsmart tillväxt, även i utvecklingsländerna. Det krävs kontinuerliga insatser för att stärka utvecklingsländernas ekonomiska, tekniska och kapacitetsuppbyggande stöd.
- L. De stora utsläpparnas misslyckande med att minska sina växthusgasutsläpp i linje med de åtgärder som krävs för att begränsa den globala genomsnittliga temperaturhöjningen till 1,5° C eller 2° C förvärrar den redan enorma omfattningen och kostnaderna för den nödvändiga anpassningen till klimatförändringen, med särskilt allvarliga konsekvenser för minst utvecklade länder och små ö-stater under utveckling (SIDS). Alla initiativ från de minst utvecklade länderna och små ö-stater under utveckling för att producera riskinformation och tidiga varningar bör stödjas.
- M. Den växande klyftan mellan anpassningsbehoven och insatserna måste omedelbart omvändas genom mycket starkare begränsning och anpassningsåtgärder.
- N. Det är ohållbart att låta anpassningskostnaderna bäras av den som orsakar kostnaden, och de som bär huvudansvaret för växthusgasutsläpp måste stå för den största delen av den globala bördan.
- O. Artikel 7 i Parisavtalet fastställer ett övergripande mål för anpassning och detta mål måste nu verkställas utan ytterligare fördröjning. Nationella anpassningsplaner (NAP) bör spela en viktig roll.
- P. Skogar bidrar väsentligt till minskning och anpassning av klimatförändringen. Avskogning står för nästan 20 % av de globala växthusgasutsläppen och drivs särskilt genom att utöka industriproduktionen av boskap, soja och palmolja, även på EU-marknaden. EU borde minska sitt indirekta bidrag till avskogning (*embodied deforestation*), för vilken union bär ett ansvar.
- Q. Mark är en knapp resurs och dess användning för produktion av konventionellt och första generationens biobränslematerial kan öka osäker livsmedelsförsörjning och förstöra försörjningen för fattiga människor i utvecklingsländer, särskilt genom grävningar, tvångsförflyttning, förorening och kränkningar av ursprungsbefolkningens rättigheter. Utsläppskompensation och återbeskogningsystem kan också orsaka sådan skada om de inte är korrekt utformade och genomförda.
- 1. Europaparlamentet påminner om att klimatförändringarna är den mest akuta utmaningen för mänskligheten eftersom de är orsaken till och mångdubblar andra risker, samt om att alla stater och aktörer i hela världen måste göra sitt yttersta för att bekämpa dem genom starka individuella åtgärder. Parlamentet understryker att ett internationellt samarbete i god tid, solidaritet samt ett konsekvent och varaktigt engagemang för gemensamma åtgärder är den enda lösningen för att fullgöra det kollektiva ansvaret för hela planeten, dess biologiska mångfald samt för nuvarande och kommande generationer. Parlamentet betonar att EU är redo att fortsätta sin ledande roll i denna globala insats samtidigt som man säkerställer en hållbar ekonomisk utveckling med låga växthusgaser som ger

energitrygghet, en konkurrensfördel för europeiska industrier och skapande av arbetstillfällen.

Vetenskaplig grund för klimatåtgärder

2. Europaparlamentet påpekar att WMO har bekräftat att 2015, 2016 och 2017 var de tre varmaste åren som någonsin uppmätts i Arktis vilket har lett till en mycket ihållande arktisk värme som kommer att få varaktiga konsekvenser för alla vattennivåer och vädermönster i hela världen.
3. Europaparlamentet anser att den djupgående och sannolikt oåterkalleliga påverkan av en ökning på 2° C av de globala temperaturerna kan undvikas om det ambitiösa målet på 1,5° C eftersträvas, men detta skulle kräva att de globala växthusgasutsläppen skulle falla till netto noll senast 2050. Parlamentet understryker att de tekniska lösningar som krävs finns tillgängliga och håller på att bli prismässigt alltmer konkurrenskraftiga och att all EU-politik bör vara nära anpassad till de långsiktiga utsläppsmålen i Parisavtalet och regelbundet ses över för att hålla dem i linje med dessa mål. Parlamentet ser därför fram emot resultaten från IPCC:s särskilda rapport från 2018 om effekterna av global uppvärmning på 1,5° C över förindustriella nivåer.
4. Europaparlamentet understryker att enligt WHO påverkar klimatförändringarna de sociala och miljömässiga bestämningsfaktorerna för hälsa – ren luft, rent dricksvatten, tillräckligt med mat och säkra bostäder – och att mellan 2030 och 2050 förväntas ytterligare 250 000 människor per år dö av undernäring, malaria, diarré och värmebelastning. Parlamentet noterar att extremt höga temperaturer bidrar direkt till att människor, särskilt äldre, dör i hjärt- och kärlsjukdomar samt luftvägssjukdomar. Parlamentet medger att klimatförändringarna är en katalysator för konflikter. Parlamentet anser att ett fullständigt genomförande av åtagandena enligt Parisavtalet i stor utsträckning skulle bidra till att förbättra europeisk och internationell säkerhet och fred.

Ratificering av Parisavtalet och genomförande av åtaganden

5. Europaparlamentet välkomnar den oöverträffade ratificeringstakten av Parisavtalet samt den globala mobiliseringen och beslutsamheten hos både statliga och icke-statliga aktörer att fullt ut och snabbt genomföra Parisavtalet i enlighet med de åtaganden som gjorts vid större internationella evenemang såsom 2017 års nordamerikanska klimattoppmöte som hölls i Chicago den 4–6 december 2017, One Planet Summit som hölls i Paris den 12 december 2017 samt Global Climate Action Summit som hölls i San Francisco den 12–14 september 2018.
6. Europaparlamentet betonar att nuvarande nationellt fastställda bidrag enbart skulle begränsa den globala uppvärmningen till en temperaturökning på cirka 3,2° C¹ och inte ens komma nära 2° C. Parlamentet uppmanar alla parter att på ett konstruktivt sätt bidra till den process som ska inledas runt 2020 då nationellt fastställda bidrag behöver uppdateras och att se till att deras nationellt fastställda bidrag överensstämmer med det långsiktiga temperaturmålet i Parisavtalet för att hålla den globala temperaturhöjningen till långt under 2° C över förindustriella nivåer och att fortsätta ansträngningarna för att ytterligare begränsa ökningen till 1,5° C. Parlamentet konstaterar att de nuvarande åtagandena, inklusive unionens och medlemsstaternas, ännu inte är tillräckliga för att

¹ UNEP, *The Emissions Gap Report 2017 – The emissions gap and its implications*, s.18.

uppnå avtalets mål. Parlamentet betonar därför att de globala växthusgasutsläppen bör nå sin topp så snart som möjligt och att alla parter, särskilt EU och samtliga G20-länder, bör öka sina insatser och uppdatera sina nationellt fastställda bidrag senast 2020 efter 2018 års Talanoa-dialog, för att fylla det återstående gapet till temperaturmålet.

7. Europaparlamentet anser att om andra stora ekonomier inte ingår åtaganden som kan jämföras med EU:s minskningar av växthusgasutsläpp, kommer det att bli nödvändigt att behålla bestämmelserna om koldioxidläckage, särskilt sådana som är inriktade på sektorer med en hög risk för koldioxidläckage, i syfte att säkerställa den europeiska industrins konkurrenskraft.
8. Europaparlamentet beklagar att debatten om att öka bidragen endast inleds mycket långsamt i de flesta tredjeländer som har åtagit sig att följa Parisavtalet. Parlamentet begär därför kommissionen att effektivisera EU:s övervägande att öka åtagandet genom kraftfullare insatser för att motivera andra parter att göra detsamma.
9. Europaparlamentet betonar vikten av att EU för en ambitiös klimatpolitik för att kunna agera som en trovärdig och tillförlitlig partner på global nivå, av att upprätthålla EU:s globalt ledande roll i klimatfrågor och av att respektera Parisavtalet. Parlamentet välkomnar överenskommelsen med rådet att öka målen för förnybar energi och energieffektivitet till 32 % respektive 45 % senast 2030, vilket leder till utsläppsminskningar av växthusgaser på över 45 % år 2030. Parlamentet välkomnar kommissionens kommentarer om uppdateringen av EU:s nationellt fastställda bidrag för att ta hänsyn till denna högre ambitionsnivå och öka målet på minskade utsläpp till 2030. Parlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2018 utarbeta en ambitiös EU-strategi för nollutsläpp till mitten av århundradet, där man stakar ut en kostnadseffektiv väg för att nå det mål om noll nettoutsläpp som antogs i Parisavtalet och en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid i unionen senast 2050, i linje med att unionen ska ha en skälig andel av den återstående globala koldioxidbudgeten. Parlamentet stöder unionens nationellt fastställda bidrag med ett ekonomiskt övergripande mål om minskning av inhemska växthusgasutsläpp på 55 % senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer.
10. Europaparlamentet välkomnar FN:s generalsekreterares uttalande att anordna ett klimattoppmöte i september 2019 vid sidan om den 74:e generalförsamlingen i syfte att påskynda klimatåtgärder för att nå målen i Parisavtalet och i synnerhet för att främja den ökade ambitionsnivån när det gäller klimatåtaganden. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att stödja denna insats genom att visa engagemang och politisk vilja för att förbättra de egna åtagandena och förespråka kraftfulla bidrag från andra parter.
11. Europaparlamentet beklagar tillkännagivandet från Förenta staternas president Donald Trump om att Förenta staterna ska lämna Parisavtalet och ser det som ett steg tillbaka. Parlamentet uttrycker sin tillfredsställelse med att alla större parter har bekräftat sitt engagemang för Parisavtalet efter president Trumps tillkännagivande. Parlamentet välkomnar att stora amerikanska delstater, städer, universitet och andra icke statliga aktörer inom kampanjen ”we are still in” fortsätter att mobilisera för klimatåtgärder.
12. Europaparlamentet insisterar på att det, särskilt efter president Trumps tillkännagivande, är viktigt att ha lämpliga bestämmelser mot koldioxidläckage och säkerställa att de som uppvisar bäst resultat får gratis utsläppsrätter enligt direktivet om utsläppshandelssystemet. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka

effektiviteten och lagligheten hos ytterligare åtgärder för att skydda industrier mot risken för koldioxidläckage, exempelvis en gränsskattejustering för koldioxid och en konsumtionsavgift, särskilt för produkter från länder som inte uppfyller sina åtaganden enligt Parisavtalet.

13. Europaparlamentet välkomnar ikraftträdandet av Kigaliändringen av Montrealprotokollet den 1 januari 2019 med 27 parter som hittills har deponerat sina ratifikationsinstrument, däribland sju medlemsstater. Parlamentet uppmanar samtliga parter i Montrealprotokollet, särskilt de medlemsstater som ännu inte har lämnat in sina ratifikationsinstrument, att vidta alla nödvändiga åtgärder för en snabb ratificering som ett nödvändigt bidrag till genomförandet av Parisavtalet och till att möta halvtids- och långsiktiga klimat- och energimål.
14. Europaparlamentet välkomnar samtliga medlemsstaters ratificering av Dohaändringen till Kyotoprotokollet och deponeringen av unionens gemensamma ratificering den 21 december 2017. Parlamentet anser att detta kommer att skapa ett bra förhandlingsläge för ett framgångsrikt slutförande av klimatförhandlingarna 2018, och effektivt minska utsläppen av växthusgaser tack vare samarbetsinsatser.
15. Europaparlamentet understryker att genomförande och ambitioner före 2020 var en central fråga under COP 23-förhandlingarna. Parlamentet välkomnar beslutet att göra två ”inventeringar” under COP 2018 och 2019. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbereda bidrag för att minska utsläppen fram till 2020 som ska läggas fram i samband med inventeringen före 2020 under COP 24. Parlamentet anser att det är viktiga steg mot målet att alla parter ska höja sin ambitionsnivå inför perioden efter 2020 och att parlamentet således ser fram emot resultatet av den första inventeringen i Katowice, som bör utarbetas i ett beslut från partkonferensen (COP), i vilket man senast 2020 bekräftar åtagandet att öka parternas ambitionsnivå för nationellt fastställda bidrag fram till 2030 i syfte att anpassa dem till de långsiktiga målen i Parisavtalet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda kommunikationsstrategier och kommunikationsaktiviteter för att öka det offentliga och politiska stödet för klimatåtgärder samt för att öka medvetenheten om sidovinsterna av att bekämpa klimatförändringarna, såsom renare luft och bättre folkhälsa, bevarande av naturresurser, ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning, ökad energisäkerhet och minskade kostnader för import av energi samt fördelarna när det gäller internationell konkurrens genom innovation och teknisk utveckling. Parlamentet betonar att man även bör uppmärksamma hur klimatförändringar hänger ihop med sociala orättvisor, migration, oroligheter och fattigdom och att globala klimatåtgärder i hög grad kan bidra till att lösa dessa problem.
17. Europaparlamentet understryker synergier mellan Parisavtalet, Agenda 2030 för hållbar utveckling, Sendai-ramverket och Addis Abeba-handlingsplanen (utvecklingsfinansiering) samt andra Riokonventioner, eftersom dessa är viktiga och sammankopplade steg framåt för att säkerställa att såväl utrotning av fattigdom som hållbar utveckling kan hanteras samtidigt.

COP 24 i Katowice

18. Europaparlamentet erkänner uppnåendet av ordförandeskapet för COP 22 och COP 23 för att gemensamt utforma 2018 års Talanoa-dialog som generellt godkändes av

parterna och inleddes i januari 2018. Parlamentet ser fram emot de första resultaten under COP 24 och efterföljande politiska slutsatser för att se till att vår gemensamma ambitionsnivå är i linje med de långsiktiga målen i Parisavtalet senast 2020. Parlamentet välkomnar att Talanoa-dialogen inte begränsas till diskussioner mellan nationella regeringar, utan även inbegriper en rad intressenter, bland annat regioner och städer samt deras förtroendevalda, i syfte att uppmärksamma nationella och globala beslutsfattare på viktiga frågor om klimatåtgärder. Parlamentet välkomnar Talanoa-dialogerna med städer och regioner samt ser fram emot att flera dialoger äger rum i EU. Parlamentet ser fram emot icke-statliga aktörers insats och uppmanar samtliga parter att lämna sina bidrag i god tid för att underlätta den politiska diskussionen i Katowice.

19. Europaparlamentet konstaterar dessutom att det trots alla framsteg som gjorts med Parisavtalets arbetsprogram (regelverket) under COP 23, kvarstår många utmaningar för att slutföra det och komma fram till konkreta beslut vid COP 24. Parlamentet vill se att allt det förberedande arbete som krävs inför toppmötet görs för att färdigställa regelverket, vilket är avgörande för ett snabbt genomförande av Parisavtalet.
20. Europaparlamentet stöder ett regelverk med krav på en hög grad av insyn och robusta bindande regler för alla parter i syfte att mäta framstegen på korrekt sätt och skapa förtroende bland de parter som är involverade i den internationella processen. Parlamentet är oroat över att vissa parter fortfarande är ovilliga att arbeta för full insyn i hur utsläppen mäts. Parlamentet uppmanar alla stora ekonomier att ta ledningen i förhandlingarna om regelverket samt främja bindande krav för övervaknings- och verifieringssystem, inklusive aktuella och tillförlitliga uppgifter och beräkningar om utsläppen av växthusgaser.
21. Europaparlamentet betonar vikten av att komplettera regelverket med observationsbaserade atmosfärsdata för att öka rapporteringens tillförlitlighet och korrekthet. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska rymdorganisationen (ESA), Europeiska organisationen för utnyttjande av meteorologiska satelliter (Eumetsat), Europacentret för medellånga väderprognoser (ECMWF), den europeiska forskningsinfrastrukturen för ett integrerat observationssystem för koldioxid (ICOS), nationella inventeringsbyråer och forskningscentrum samt andra nyckelaktörer att utveckla driftskapacitet som med hjälp av satellituppgifter kan ge sådan information om antropogena utsläpp som uppfyller nödvändiga krav, inklusive en konstellation av satelliter.
22. Europaparlamentet understryker vikten av att EU talar med en enda röst vid COP 24 i Katowice i syfte att säkerställa dess politiska inflytande och trovärdighet. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att stödja EU:s mandat i samband med förhandlingarna och de bilaterala mötena med andra aktörer.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föra upp frågan om klimatåtgärder på agendan för viktiga internationella forum inom FN och inom organ som G7 och G20 med flera, samt sträva efter multilaterala partnerskap om särskilda frågor om genomförandet av Parisavtalet och målen för hållbar utveckling.

Öppenhet, delaktighet och insyn

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bibehålla och stärka strategiska partnerskap både med industriländer och utvecklingsekonomier för att inom de närmaste åren inrätta en grupp klimatledare, och för att visa större solidaritet

gentemot utsatta stater. Parlamentet stöder ett hållbart och aktivt EU-engagemang inom koalitionen för höga ambitioner (HAC) och med dess medlemsstater för att tydligare visa deras beslutsamhet att på ett meningsfullt sätt genomföra Parisavtalet genom att ett robust regelverk inrättas 2018 och en framgångsrik Talanoa-dialog förs vid COP 24.

25. Europaparlamentet betonar att ett effektivt deltagande av alla parter är nödvändigt för att sträva efter att begränsa den globala genomsnittliga temperaturökningen till 1,5° C, vilket i sin tur kräver att frågan om intresserade eller motstridiga intressen behandlas. Parlamentet påminner i detta sammanhang om sitt stöd till det initiativ som regeringar som representerar större delen av världens befolkning antog för att i UNFCCC införa särskilda riktlinjer vid intressekonflikter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att konstruktivt ta del av den processen utan att äventyra de syften och mål som anges i UNFCCC och Parisavtalet.
26. Europaparlamentet understryker att 80 % av de människor som tvingats flytta på grund av klimatförändringarna är kvinnor, som i allmänhet är mer påverkade av klimatförändringen än män och bär större börda samtidigt som de inte är lika inblandade i viktigt beslutsfattande om klimatåtgärder. Parlamentet betonar därför att ökat medinflytande för kvinnor, liksom deras fullständiga och lika deltagande och ledarskap i internationella forum, såsom FN:s klimatkonvention och nationella, regionala och lokala klimatåtgärder, är väsentligt för att sådana åtgärder ska bli framgångsrika och effektiva. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att integrera jämställdhetsperspektivet i klimatpolitiken samt främja deltagandet av inhemska kvinnor och kvinnliga människorättsförsvarare i UNFCCC:s regelverk.
27. Europaparlamentet välkomnar beslutet från COP 23 om att fonden för anpassning ska fortsätta bidra till Parisavtalet. Parlamentet inser fondens betydelse för de samhällen som är mest sårbara för klimatförändringar och välkomnar därför medlemsstaternas nya löften om 93 miljoner US-dollar till fonden.
28. Europaparlamentet inser att EU och dess medlemsstater är de som tillhandahåller mest offentlig klimatfinansiering. Parlamentet uttrycker oro över att de utvecklade ländernas faktiska löften inte på långt när motsvarar deras kollektiva mål på 100 miljarder US-dollar per år. Parlamentet betonar vikten av att samtliga utvecklande parter bidrar för att uppfylla detta mål eftersom långsiktig finansiering är avgörande för att utvecklingsländerna ska kunna nå sina anpassnings- och begränsningsmål.
29. Europaparlamentet betonar att EU:s budget bör överensstämma med dess internationella åtaganden om hållbar utveckling och med dess klimat- och energimål på medellång och lång sikt, och inte bör motverka dessa mål eller förhindra deras genomförande. Parlamentet noterar med oro att målet på 20 % av EU:s totala utgifter för klimatåtgärder sannolikt inte kommer att uppnås och efterlyser därför korrigerande åtgärder. Parlamentet understryker vidare att klimat- och energimålen bör ligga som grund för de politiska diskussionerna om den fleråriga budgetramen efter 2020 (MFF) för att säkerställa att de resurser som krävs för att uppnå dem kommer att vara på plats. Parlamentet påminner om sin ståndpunkt att höja nuvarande klimatrelaterade utgifter från 20 % till 30 % snarast möjligt och senast 2027. Parlamentet anser att alla återstående MFF-utgifter bör vara förenliga med Parisavtalet och inte kontraproduktiva för klimatinsatserna.
30. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av en särskild och automatisk EU-mekanism för offentlig finansiering som ger ytterligare och lämpligt stöd till EU:s skäligen andel för

att nå det internationella målet för klimatfinansiering på 100 miljarder US-dollar.

Icke-statliga aktörers roll

31. Europaparlamentet påminner om att man i Parisavtalet erkänner den viktiga roll som flernivåstyrelse spelar i klimatpolitiken och behovet av att samarbeta med regioner, städer och icke-statliga aktörer.
32. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse med den ökade globala mobiliseringen av allt fler icke-statliga aktörer som arbetar med klimatåtgärder som levererar konkreta och mätbara resultat. Parlamentet framhåller den viktiga roll som det civila samhället, den privata sektorn och lokala myndigheter spelar genom att pressa fram och driva på den allmänna opinionen och statliga åtgärder. Parlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och alla parter att stimulera, underlätta och inleda en till fullo transparent dialog med icke-statliga aktörer, som i allt större utsträckning leder kampen mot klimatförändringar, liksom med lokala och regionala aktörer, särskilt där EU:s förbindelser med nationella regeringar på det klimatpolitiska området har försämrats. Parlamentet lovordar i detta sammanhang det löfte som gjordes vid COP 23 av 25 pionjärstäder som företräder 150 miljoner medborgare om att senast 2050 vara utsläppsfria städer.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare intensifiera förbindelserna med lokala och regionala myndigheter, främja tematiskt och sektoriellt samarbete mellan städer och regioner både inom och utanför EU, utforma initiativ för anpassning och motståndskraft samt stärka hållbara utvecklingsmodeller och utsläppsbegränsningsplaner inom viktiga sektorer såsom energi, industri, teknik, jordbruk och transport både i stads- och landsbygdsområden, t.ex. via projekt för partnersamverkan, det internationella programmet för samarbete mellan städer, stöd från plattformar som borgmästaravtalet och genom att skapa nya forum för utbyte av bästa praxis. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja regionala och lokala aktörers ansträngningar för att införa regionalt och lokalt fastställda bidrag (liknande nationellt fastställda bidrag) när klimatambitionen kan höjas genom denna process.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt förslag till EU:s långsiktiga strategi för noll nettoutsläpp till mitten av århundradet ange konkreta mål för utsläpp av växthusgaser fram till 2050 för alla sektorer och fastställa en tydlig riktning för hur dessa mål ska nås, inklusive konkreta milstolpar för 2035, 2040 och 2045. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur man kan öka upptag i sankor i enlighet med Parisavtalet i syfte att nå noll nettoutsläpp av växthusgaser inom EU senast 2050 och negativa utsläpp kort därefter. Parlamentet efterlyser att denna strategi ska utgöra en rättvis fördelning av insatserna mellan sektorer, att en mekanism för att införliva resultaten av den femåriga globala inventeringen ska ingå samt anser att hänsyn bör tas till slutsatserna i den kommande särskilda IPCC-rapporten, till parlamentets rekommendationer och ståndpunkter samt till synpunkterna från icke-statliga aktörer såsom lokala och regionala myndigheter, det civila samhället och den privata sektorn.
35. Europaparlamentet understryker att EU:s långsiktiga strategi bör utgöra ett tillfälle för att fastställa strategiska framtida prioriteringar för en modern, grön EU-ekonomi som fullt ut utnyttjar potentialen med tekniska framsteg och som upprätthåller social trygghet på hög nivå och höga konsumentstandarder samt kommer att gynna industrin

och det civila samhället särskilt på lång sikt.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla strategier och program för att ta itu med den omställning inom branscher som orsakas av minskningen av koldioxidutsläpp och teknisk utveckling samt möjliggöra utbyte av kunskap och god praxis mellan berörda regioner, arbetstagare och företag, samt tillhandahålla stöd till regioner och arbetstagare för att hjälpa dem att anpassa sig till strukturella förändringar, aktivt söka nya ekonomiska möjligheter och utveckla strategiska lokaliseringsåtgärder i syfte att säkerställa en rättvis övergång till en ekonomi med noll nettoutsläpp i Europa.
37. Europaparlamentet anser att parterna bör uppmuntras att inkludera utsläpp från internationell sjö- och luftfart för att säkerställa att nationellt fastställda bidrag överensstämmer med de ekonomiska övergripande åtaganden som krävs enligt Parisavtalet samt uppmanar parterna att enas om och genomföra åtgärder på internationell, regional och nationell nivå för att ta itu med utsläpp från dessa sektorer.

Omfattande insatser av alla sektorer

38. Europaparlamentet välkomnar den fortsatta utvecklingen av utsläppshandelssystem globalt och särskilt Kinas lansering i december 2017 av den inledande fasen av en nationell handel med utsläppsrätter för koldioxid som omfattar energisektorn. Parlamentet välkomnar också den överenskommelse om att koppla samman EU:s utsläppshandelssystem med det schweiziska systemet som undertecknades i slutet av 2017, och uppmanar kommissionen att fortsätta undersöka sådana möjliga kopplingar och andra former av samarbete med kolmarknaderna i tredjeländer och regioner, samt att stimulera inrättandet av andra koldioxidmarknader och andra prissättningsmekanismer för koldioxid som kommer att bidra till att minska de globala utsläppen, ge extra effektivitetsvinster, kostnadsbesparingar och minska risken för koldioxidläckage genom att skapa globalt lika villkor. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa skyddsåtgärder för att se till att en koppling till EU:s utsläppshandelssystem fortsätter att leverera kompletterande och permanenta begränsningsbidrag och inte undergräver EU:s inhemska mål i fråga om växthusgasutsläpp.
39. Europaparlamentet beklagar att transportsektorn är den enda sektorn där utsläppen har ökat sedan 1990. Parlamentet betonar att detta inte är förenligt med långsiktig hållbar utveckling, vilket i stället kräver en minskning av utsläppen från alla samhällssektorer i en mer omfattande och snabbare takt. Parlamentet påminner om att transportsektorn måste vara helt koldioxidfri senast 2050.
40. Europaparlamentet uttrycker sin starka besvikelse över kommissionens förslag till utsläppsnormer för tiden efter 2020 för personbilar och lätta nyttofordon eftersom det inte ligger i linje med de långsiktiga målen i Parisavtalet.
41. Europaparlamentet uttrycker oro över ambitionsnivån i ICAO:s system för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp inom internationell luftfart (Corsia), med tanke på det pågående arbetet med standardbestämmelser och rekommendationer för att införa systemet från och med 2019. Parlamentet motsätter sig starkt ansträngningarna att införa Corsia på flyg inom Europa, vilket strider mot EU:s lagstiftning och oberoende beslutsfattande. Parlamentet betonar att en ytterligare urvattning av utkastet till Corsias standardbestämmelser och rekommendationer är

oacceptabel. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att stärka Corsias bestämmelser och således dess framtida påverkan.

42. Europaparlamentet påminner om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2392 av den 13 december 2017 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att förlänga nuvarande begränsningar i tillämpningsområdet för luftfartsverksamhet och förbereda för genomförande av en global marknadsbaserad åtgärd från och med 2021¹ och särskilt artikel 1.7 i vilken det tydligt anges att parlamentet och rådet, som medlagstiftare, är de enda institutionerna som får besluta om framtida ändringar av ETS-direktivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i enlighet med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning lägga fram en formell reservation avseende Corsia SARP:s standardbestämmelser och rekommendationer, i vilken det anges att rådets och Europaparlamentets preliminära godkännande krävs för att genomföra Corsia och delta i dess frivilliga fasen.
43. Europaparlamentet påminner om att ännu en förlängning från EU:s utsläppshandelssystem av undantagen för extra EES-flygningar beviljades av unionen fram till 2024 i syfte att underlätta Icao-processen för en global lösning för utsläppen från luftfarten. Parlamentet betonar dock att alla ytterligare ändringar av lagstiftningen endast bör göras om det är förenligt med unionens åtagande om minskade växthusgasutsläpp från hela ekonomin, vilka inte förutsätter att utsläppskompensation används efter 2020.
44. Europaparlamentet välkomnar det faktum att EU:s utsläppshandelssystem för flygtrafik redan har levererat cirka 100 miljoner ton koldioxidminskningar/kompensationer.
45. Europaparlamentet påminner om att koldioxidutsläppen från sjöfarten beräknas öka med 50–250 % under perioden fram till 2050 samt att det finns existerande tekniska lösningar för att kraftigt minska sjöfartens utsläpp. Parlamentet välkomnar den överenskommelse om en inledande IMO-strategi för minskning av utsläppen av växthusgaser från fartyg som nåddes under den 72:e sessionen i IMO:s kommitté för skydd av den marina miljön i april 2018, som ett första steg för att bidra till förverkligandet av temperaturmålet i Parisavtalet. Parlamentet uppmanar IMO att snabbt enas om vilka nya obligatoriska åtgärder för minskade utsläpp som krävs för att uppfylla målen, och parlamentet betonar vikten och det akuta behovet av att genomföra dem före 2023. Parlamentet betonar att ytterligare åtgärder krävs mot sjöfartens utsläpp, och uppmanar därför EU och medlemsstaterna att noggrant övervaka effekterna och genomförandet av IMO:s överenskommelse och att överväga ytterligare åtgärder på EU-nivå för att säkerställa att sjöfartens växthusgasutsläpp läggs i linje med temperaturmålet i Parisavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin kommande strategi 2050 för att minska koldioxidutsläppen inkludera internationell sjöfart i syfte att inrikta EU:s investeringsbeslut mot noll koldioxidbränslen och på framdrivningsteknik för sjöfart.
46. Europaparlamentet noterar att avskogning och skogsförstörelse ligger bakom nästan 20 % av koldioxidutsläppen i världen. Parlamentet betonar skogarnas och våtmarkernas betydelse för att begränsa klimatförändringarna eftersom de kan binda höga koldioxidhalter. Parlamentet påpekar att naturliga kolsänkor och reservoarer i EU och globalt bör bevaras och förbättras på lång sikt, och att den övergripande storleken på globala skogar, liksom deras anpassningsförmåga och motståndskraft mot

¹ EUT L 350, 29.12.2017, s. 7.

klimatförändringar måste ökas ytterligare för att nå det långsiktiga målet i Parisavtalet. Parlamentet betonar behovet av begränsningsinsatser som inriktar sig på sektorn för tropiska skogar och som börjar med att ta itu med de underliggande orsakerna till förlust av skog och klimatförändringar.

Klimattålighet genom anpassning

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över EU:s anpassningsstrategi eftersom anpassningsåtgärder oundvikligen måste vidtas för alla länder om de ska kunna minska de negativa effekterna av klimatförändringar och fullt ut utnyttja möjligheterna till en klimattålig tillväxt och hållbar utveckling.
48. Europaparlamentet anser att införandet av plattformen för lokalsamhällen och ursprungsbefolkningar är en av COP 23:s framgångar och ytterligare ett viktigt steg mot att förverkliga besluten från Paris. Parlamentet anser att plattformen kommer att underlätta konkret utbyte av erfarenheter och bästa praxis när det gäller åtgärder och strategier för anpassning.
49. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla offentliga, öppna och användarvänliga system och verktyg för att bevaka framstegen och effektiviteten hos nationella anpassningsplaner och anpassningsåtgärder.

Klimatdiplomati

50. Europaparlamentet stöder helt och hållet en fortsättning och ytterligare fördjupning av unionens politiska kontakter och klimatdiplomati, vilket är mycket viktigt för att lyfta fram klimatåtgärderna i partnerländerna och för den globala allmänna opinionen. Parlamentet efterlyser en fördelning av mänskliga och finansiella resurser till utrikestjänsten och kommissionen, som på ett bättre sätt återspeglar det starka åtagandet till och det ökade engagemanget för klimatdiplomati. Parlamentet insisterar på behovet av att utveckla en övergripande strategi för EU:s klimatdiplomati och integrera klimatfrågor i alla områden för EU:s yttre åtgärder, bland annat handel, utvecklingsamarbete, humanitärt stöd och säkerhet och försvar.
51. Europaparlamentet betonar klimatförändringarnas allt allvarigare konsekvenser för den internationella säkerheten och den regionala stabiliteten i form av miljöförstöring, förlorade försörjningsmöjligheter, klimatrelaterad tvångsförflyttning av människor och relaterade former av oroligheter där klimatförändringar ofta kan ses som något som förvärrar hoten. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att samarbeta med sina partner runtom i världen för att bättre förstå, integrera, förutse och hantera klimatförändringens destabiliserande effekter. Parlamentet betonar därför vikten av att integrera klimatdiplomati i EU:s konfliktförebyggande politik.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bilda allianser med höga ambitionsnivåer för att ta ledningen, t.ex. genom att integrera klimatåtgärder i olika politiska frågor, bland annat handel, internationell migration, reform av internationella finansinstitut samt fred och säkerhet.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera klimatförändringsaspekten i internationella handels- och investeringsavtal, genom att se till att framtida handelsavtal förutsätter ratificering och genomförande av Parisavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en omfattande bedömning om hur aktuella avtal är förenliga

med Parisavtalet.

Industri och konkurrenskraft

54. Europaparlamentet betonar att klimatförändringen framför allt är en samhällsutmaning och att kampen mot den därför bör förbli en av de ledande principerna för EU:s politik och åtgärder, inklusive inom industri, energi, forskning och digital teknik.
55. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar och de framsteg som hittills gjorts av europeiska medborgare, företag och industri för att uppfylla Parisavtalets skyldigheter. Parlamentet uppmuntrar dem att ställa högre ambitioner och att dra full nytta av de möjligheter som följer av Parisavtalet, samt hålla jämna steg med den tekniska utvecklingen.
56. Europaparlamentet betonar att en stabil och förutsägbar rättslig ram och tydliga politiska signaler på både EU-nivå och global nivå skulle underlätta och förstärka de klimatrelaterade investeringarna. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av lagstiftningsförslag enligt paketet *Ren energi för alla européer* för att stärka EU:s konkurrenskraft, öka medborgares inflytande och fastställa mål som överensstämmer med EU:s åtaganden enligt Parisavtalet och dess femåriga revisionsmekanism.
57. Europaparlamentet välkomnar det faktum att flera länder som är värd för stora konkurrenter till EU:s energiintensiva industrier inför koldioxidhandel eller andra prissättningsmekanismer. Parlamentet uppmuntrar andra länder att följa efter.
58. Europaparlamentet betonar vikten av att öka antalet kvalitetsjobb och kvalificerade arbetstagare inom EU-industri för att driva sina innovationer och en hållbar övergång. Parlamentet efterlyser en helhetssyn och en helhetsprocess för att utveckla en vision för en alternativ affärsmodell i kol- och kolintensiva regioner med en stor andel arbetare inom koldioxidberoende sektorer, för att underlätta en hållbar omvandling för blomstrande industrier och tjänster, samtidigt som man erkänner kulturarv och tillgänglig personalstyrka. Parlamentet understryker medlemsstaternas viktiga roll när det gäller att påskynda reformer som kan leda till en rättvis övergång av arbetskraften i dessa regioner. Parlamentet påminner om att ytterligare ekonomiskt EU-stöd spelar en oumbärlig roll i detta avseende.

Energipolitik

59. Europaparlamentet påminner om att investeringar i förnybar energi i EU minskar. Parlamentet betonar vikten av energieffektivitet och förnybar energi för att minska utsläppen samt för energitrygghet och förebyggande och lindrande av energifattigdom för att skydda och hjälpa utsatta och fattiga hushåll. Parlamentet efterlyser främjande på global nivå av energieffektivitets- och besparingsåtgärder samt utveckling och effektiv implementering av förnybar energi (t.ex. genom stimulans till egenproduktion och konsumtion av förnybara energikällor).
60. Europaparlamentet påminner om att prioritering av energieffektivitet, bland annat genom den första principen om energieffektivitet, och det globala ledarskapet inom förnybara energikällor är två av huvudmålen för EU:s energiunion. Parlamentet betonar vikten av ambitiös lagstiftning inom ramen för paketet för ren energi för att uppnå dessa mål, samt den kommande strategin i mitten av århundradet för ett effektivt

genomförande av EU:s politik för åtaganden enligt Parisavtalet för att hålla den genomsnittliga globala temperaturökningen till långt under 2° C, med målet att hålla den under 1,5° C.

61. Europaparlamentet understryker vikten av att utveckla energilagringsteknik, smarta nät och efterfrågefleksibilitet som kommer att bidra till att stärka den faktiska användningen av förnybar energi i elproduktionen och sektorerna för uppvärmning och kylning av hushåll.
62. Europaparlamentet uppmanar EU att driva på det internationella samfundet att utan dröjsmål anta konkreta åtgärder, däribland en tidsplan, för gradvis utfasning av miljömässigt skadliga subventioner som snedvrider konkurrensen, skadar det internationella samarbetet och förhindrar innovation.

Forskning, innovation, digital teknik och rymdpolitik

63. Europaparlamentet understryker att fortsatt och förstärkt forskning och innovation inom områdena för begränsningsåtgärder för klimatförändring, anpassningspolitik, resurseffektivitet, hållbar teknik med låga utsläpp och nollutsläpp, hållbar användning av sekundära råvaror ("cirkulär ekonomi") och datainsamling om klimatförändringen är nyckeln till att bekämpa klimatförändringarna på ett kostnadseffektivt sätt och bidra till att minska beroendet av fossila bränslen. Parlamentet efterlyser därför ett globalt åtagande att öka och inrikta investeringar på detta område. Parlamentet betonar behovet av att prioritera finansiering för hållbara energiprojekt inom ramen för det nya programmet Horisont Europa med tanke på unionens åtaganden inom energiunionen och enligt Parisavtalet.
64. Europaparlamentet understryker att målen för hållbar utveckling (SDG) utgör en radikal förändring i den internationella politiken för utvecklingsamarbete och att EU har åtagit sig att genomföra dem både i sin interna och externa politik. Parlamentet betonar, i linje med de yttre dimensionerna för målen för hållbar utveckling (SDG), behovet av att utforska olika metoder för att hjälpa utvecklingsländer och tillväxtekonomier i sin energiövergång genom bland annat åtgärder för kapacitetsuppbyggnad, hjälp för att minska kapitalkostnaderna för förnybara energikällor och energieffektivitetsprojekt, tekniköverföring och lösningar för utveckling av smarta städer och avlägsna och landsbygdssamhällen, vilket hjälper dem att leverera sina åtaganden enligt Parisavtalet. Parlamentet välkomnar i detta avseende den nyinrättade Europeiska fonden för hållbar utveckling.
65. Europaparlamentet påminner om att forskning, innovation och konkurrenskraft finns bland de fem pelarna i energiunionens strategi. Parlamentet konstaterar att EU är fast beslutet att förbli en global ledare på dessa områden och samtidigt utveckla ett nära vetenskapligt samarbete med internationella partner. Parlamentet betonar vikten av att skapa och bevara en stark innovationskapacitet, i både utvecklade länder och tillväxtekonomier, för införande av ren och hållbar energiteknik.
66. Europaparlamentet påminner om den digitala teknologins grundläggande roll när det gäller att stödja energiövergång, och i synnerhet för att förbättra energieffektiviteten och besparingarna. Parlamentet betonar de klimatfordelar som digitaliseringen av den europeiska industrin kan hämta genom effektiv resursanvändning och minskad materialintensitet, och genom att förbättra den nuvarande arbetskraften.

67. Europaparlamentet är starkt övertygat om att unionens rymdprogram bör utformas på ett sådant sätt att de bidrar till kampen mot klimatförändringen och strategier för att begränsa den. Parlamentet påminner i detta sammanhang om Copernicussystemets särskilda roll och behovet av att se till att det omfattar en koldioxidövervakningstjänst. Parlamentet betonar vikten av att upprätthålla den fria, fullständiga och öppna datapolitiken, eftersom detta är nödvändigt för det vetenskapliga samfundet och ligger som grund för det internationella samarbetet på detta område.

Klimatåtgärder i utvecklingsländer

68. Europaparlamentet insisterar på att man måste bibehålla möjligheten att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5° C och utifrån de stora utsläppsproducenter skyldighet, inklusive EU, att snabbt påskynda sina begränsningsinsatser, vilket kan skapa betydande fördelar för hållbar utveckling, liksom att väsentligt öka sitt stöd för klimatåtgärder i utvecklingsländer.
69. Europaparlamentet understryker vikten av klimatinformerat beslutsfattande och stöder detta genom förbättring av klimattjänster som är särskilt relevanta för utvecklingsländerna. Parlamentet efterlyser att detta ska göras till ett viktigt mål för EU-finansierad forskning och för starka EU-insatser för att underlätta tekniköverföring till utvecklingsländer. Parlamentet efterlyser en WTO-deklaration om immateriella rättigheter och klimatförändringar, som kan jämföras med det i TRIPS-avtalet och folkhälsa som antogs i Doha 2001.
70. Europaparlamentet påminner om de utvecklade ländernas engagemang för att tillhandahålla ny och ytterligare finansiering för klimatåtgärder i utvecklingsländer, som uppgår till 100 miljarder US-dollar per år senast 2020. Parlamentet erkänner behovet av en fortsatt ökad och striktare redogörelse för den ekonomiska ansträngningen, bland annat genom att uppmärksamma kravet att finansieringen ska vara ny och kompletterande och endast genom att bevilja bidragsekvivalenterna för lån, beräknade enligt den metod som överenskommit i OECD:s Utvecklingsbiståndskommitté. Parlamentet rekommenderar att EU:s medlemsstater följer de metoder som kommissionen har utvecklat för användningen av Rio-markörerna för offentligt utvecklingsbistånd med ett klimatmål.
71. Europaparlamentet uppmanar EU att följa principen om konsekvens i utvecklingspolitiken (PCD), som fastställs i artikel 208 i FEUF, eftersom den utgör en grundläggande aspekt av EU:s bidrag till Parisavtalet. Parlamentet pekar därför på behovet av att se till att det råder överensstämmelse mellan EU:s utvecklings-, handels-, jordbruks-, energi- och klimatpolitik.
72. Europaparlamentet påminner om att klimatförändringen har både direkta och indirekta effekter på jordbruksproduktiviteten. Parlamentet upprepar sitt krav på en omvälvande förändring i det sätt som vi producerar och konsumerar mat mot ekologiska jordbruksmetoder, i linje med slutsatserna från den internationell studie av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling (IAASTD) och rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör om rätten till mat. Parlamentet ställer sig positivt till de initiativ som livsmedels- och jordbruksorganisationen (FAO) har vidtagit för att öka ekologiskt jordbruk för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utforma sin utvecklingspolitik i enlighet med detta, bland annat inom ramen för jordbruksinvesteringarna för EFSD.

73. Europaparlamentet betonar att de ökade koldioxidutsläppen från transport och internationell handel undergräver effektiviteten i EU:s klimatförändringsstrategi. Parlamentet noterar att främjande av exportledd utveckling, inklusive genom exportorienterat industriellt jordbruk, är svårt att förena med de nödvändiga begränsningarna för klimatförändringar.
74. Europaparlamentet anser att EU bör undersöka sätt att införa kontroller för europeisk handel med och konsumtion av skogsriskvaror, såsom soja, palmolja, eukalyptus, nötkött, läder och kakao, med beaktande av de lärdomar som har dragits av FLEGT-handlingsplanen och Timmerförordningen och från EU:s åtgärder för att reglera andra försörjningskedjor för att avsluta eller förhindra allvarliga skador. Parlamentet noterar att nyckeln till framgången med sådana insatser är att genomföra spårbarhet och obligatoriska krav på kundkontroll i hela försörjningskedjan.
75. Europaparlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken att snabbt stoppa utlåningen till fossila bränsleprojekt och uppmanar EU:s medlemsstater att sluta alla exportkreditgarantier till fossila bränsleprojekt. Parlamentet efterfrågar särskilda offentliga garantier till förmån för gröna investeringar, tillsammans med märken och skatteförmåner för gröna investeringsfonder, samt utfärdande av gröna obligationer.
76. Europaparlamentet betonar vikten av att verkställa det globala målet för anpassning och mobilisera stora nya fonder för anpassning i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att förbinda sig till en betydande ökning av den anpassade finansiering som de tillhandahåller. Parlamentet erkänner också behovet av framsteg på frågan om förlust och skada, för vilka ytterligare resurser bör höjas genom innovativa källor för offentliga finanser med hjälp av Warszawas internationella mekanism.
77. Europaparlamentet betonar behovet av nedifrån-och-upp-projekt som är lokalt ledda och som når särskilt utsatta människor och samhällen. Parlamentet noterar att den nuvarande betoningen på blandningsverksamhet och garantier för att underlätta privata investeringar gynnar stora projekt och kräver en lämplig balans i användningen av biståndsmedel.
78. Europaparlamentet noterar att luftfartsindustrin är starkt beroende av koldioxidkompensation och att skogskompensationer är svåra att mäta och omöjligt att garantera. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att koldioxidkompensations- och reduktionssystemet för internationell luftfart (Corsia) och andra projekt inte på något sätt skadar livsmedelssäkerhet, markrättigheter, ursprungsbefolkningars rättigheter eller biologisk mångfald, och att principen om fria och väl underbyggda förhandsgodkännanden respekteras.

Europaparlamentets roll

79. Europaparlamentet anser att eftersom parlamentet måste godkänna internationella överenskommelser och spelar en central roll i det inhemska genomförandet av Parisavtalet i egenskap av medlagstiftare, måste det ingå i EU:s delegation. Parlamentet förväntar sig därför att få närvara vid EU:s samordningsmöten i Katowice och att få tillgång till alla förberedande dokument från och med det att förhandlingarna inleds.

o

o o

80. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska delges alla parter i konventionen som inte är medlemmar i EU.